

[Transcript] DS Vandaag / Bonus. Letteren: Filip Joos en Lieve Van de Velde over 'Zelf doen' van Niña Weijers

Dit is een bonusaflevering van DS Vandaag,
waarin we je graag voorstellen aan onze literatuurpodcast, Letteren.
Ook dit jaar laten we u in deze podcast
weer vijf weken lang kennismaken met de genomineerde van de shortlist.
Mijn naam is Guinevere Klaijs en ik heet u een warm welkom bij Letteren.
Het tweede boek in onze bonereeks is zelfdoen van de Nederlandse Ninjabijers,
die we hier natuurlijk kennen en al volgen
sinds haar veel geprezen debut De Consequenties
van zo'n tien jaar geleden in tussen.
Daar won ze toen onder meer de gouden uil mee van de lezerschurrie.
Vandaag heb ik journalisten lieven van de velden
en columnist, voetbalcommentator en voeltijdslezer Philipppio's te gast.
O, het samen te hebben over deze tweede bon genomineerde.
Dag, lieve. Dag, Philippe.
Hallo.
Leid dat jullie er zijn.
Jullie hebben het boek allebei gelezen.
Dat hoop ik toch, dat was een beetje de deal.
Kijk.
En als we kort maar al heel even spoielen, hebben jullie het graag gelezen.
Ik heb het heel graag gelezen met die nuance
dat ik het geen boek vind om in één keer uit te lezen.
Het is een boek dat je moet dozeren in stukjes.
Lief heeft voor de eerste keer en waarschijnlijk voor de laatste keer
het gras voor de fotoleggenmaït.
Want dat klopt. Dat is het enige nadeel aan een verzameling columns.
Ja, want laten we misschien toch even...
Eerst even terug naar het begin.
Misschien wil iemand van jullie vertellen
welk boek dit is en wat er precies in gebeurt.
Ja, het is een bundel van columns die ze voor de groene Amsterdammer heeft geschreven.
Ik denk dat ze af en toe verrijkt met een stuk voor de standaard.
We zullen dat verrijkt noemen. En het is zeer sterk, vind ik.
Je merkt haar geest knetterd in dit boek en dat vind ik altijd mooi.
Ze schrijft en ze denkt tegelijk.
En ik heb bij veel van die stukken het gevoel
dat ze niet helemaal weet waar ga ik belanden.
En dat ze dat ook niet erg vindt, wat ik bewonder.
Want daarvoor moet je sterken in je schoenen staan.
Ze schrijft om iets te zoeken, ja.
En dat vind ik zeer knap, maar dat versterkt wel het gevoel
dat, denk ik, liever ook had van...
Het kost ook wel inspanning om telkens mee te gaan op die trip.

[Transcript] DS Vandaag / Bonus. Letteren: Filip Joos en Lieve Van de Velde over 'Zelf doen' van Niña Weijers

Want het is echt een trip.
En niet alleen als de Ayoohaiskaya op het einde.
Ayahuasca.
Ja, dan gaat ze echt helemaal in de trip voor zichzelf.
Dat is een reportage voor alle duidelijkheid waarbij ze Ayahuasca neemt.
Ja, ze gaat soms helemaal niet doen ergens op een eiland in Groningen.
In de buurt van Groningen.
Maar, Columns, dit soort van persoonlijk essiastiek, zeg maar,
dat jaren, is dat iets wat jullie aanspreekt?
Mij wel.
In raart als je ze allemaal apart leest, dan denk je van...
Ze begint eigenlijk altijd met het idee...
Ik zou het soms schrijven van, als je er even over nadenkt,
dan met iets heel banaals bij de pedicure zitten,
in de neker ontlopen en dan daarop doordenken.
En zo kom je eigenlijk...
Er komt altijd een soort van breder inzicht over de wereld,
over zichzelf, over de liefde, over de mensen
en hoe die elkaar zitten.
Dat leunt heel hard aan bij wat ik zelf graag doe
in mijn manier van kijken en denk je.
Dus ik vind dat heel erkend, maar heel fijn.
Ik zou dat willen aanvullen, soms banaal,
maar soms ook niet, ze zegt dit.
Ja, ja. Wat dat is, hè?
Dus ze heeft zo'n bagage en tegelijk zegt ze, denk ik,
een keer of vijf in het boek, ik ben geen goeie kijker,
ik ben geen observator, dan denk ik, please, Nina.
Je bent een onwaarschijnlijk goeie observator, snap je?
Maar dat is te spaddig met dit soort ecistieken.
Je vertrekt van de hoogstpersoonlijke ervaringen,
waar je zegt dat je iets heel banaal bent.
En dan doe je de intellectuele vertaalslag via het schrijven, hè?
Ja, ja, maar daardoor stijgt het ook wel heel hard
uit boven een gewone column, eigenlijk.
En daardoor denk ik dat ook wel op je lijst staat van de boon.
Dat het net... Er wordt zoveel bij betrokken.
Ja, inderdaad niet, maar dat gaat ook over Loesalame, John Deedion.
Het is wel heel veel neindropping, maar wel de onterecht, vind ik.
Voilà. Je hebt niet het gevoel van, ja, Nina, we weten het.
Je bent belezen, je bent... Nee, mevrouw Weijers.
Ik mag niet de familiair zijn.
Maar dat gevoel heb je inderdaad niet terwijl dat bij anderen

[Transcript] DS Vandaag / Bonus. Letteren: Filip Joos en Lieve Van de Velde over 'Zelf doen' van Niña Weijers

zou dat snel stuitend worden.

Maar omdat het iedere keer echt wel functioneel is,

ze komt inderdaad dankzij die andere schrijvers heel vaak, hè?

Komt ze toch tot een essentie of tot een eigen gedachte die daar lang schandt?

Want dat vind ik ook wel knap, ze durft ook, hè?

Ik vind het een superboeien boek, en ze is echt goed in wat ze doet,

want het klopt dat je een kolomboek eigenlijk gedoseerd zou moeten lezen, maar het lukt wel.

Het is ons gelukt en niet mijn oef, het is uit.

Ja, maar jullie hebben het niet in één ruk uitgelist,

kan ik mij voorstellen, of toch?

Je hebt het wel duist aan het gelezen, ja.

Maar misschien omdat jullie het de opdracht aan het gevoel hebben.

Wij moesten ze aan de podcast oefenen.

Loos daarvan, dat was meer een nachtkastjesboek, denk ik.

Ik zou het zo zonder het enige heren te willen laten zien.

Je leest iets, je proeft iets.

Ze heeft ook een literatuurluist, dus ze kan het gebruiken als startpunt

om verder op de reis te gaan in haar wereld, of in de literatuur in de brede zin.

Dus ze kan er veel mee doen, je moet er in onderstrepen.

Het is bijna een bibliotheek op zich, dat boek vind ik.

En nu het zegt, dus jullie zijn lezers die onderstrepen dan, begrijp ik.

Ja.

Met de potlood bij de hand, of niet? Ik heb alleen een opdracht.

Is dat altijd? Nee, ik niet.

En waarom niet?

Ja, nee.

Het respect voor het boek? Ik vind dat ook moeilijk.

Ik zou dat eigenlijk met een lineaal willen doen, dat dat recht is.

Ik erger me aan van die scheefgetrokken lijnen, maar oké, ik heb het ook gedaan.

Maar lieve, jij doet het dus intuïtief.

Ik zet soms ook eeuwse zoren.

Ik lees meestal eerlijk op kindel.

En op kindel is dat wel heel makkelijk, dan kan je gewoon mijn vingertip...

Ik wou het zeggen, dat is moeilijk om een eeuwse zoren op kinder.

Nee, met je vingertip maak je gewoon een highlight.

En dan heb je achteraf een lijstje meelden, een highlight,

en dan kan je die zelf exporteren.

Maar lieve, dat ben ik heel benieuwd.

Er is één van die aangeduide passages van jou.

Misschien wil je er eens eentje voorlezen.

Ik ben niet zo goed in het voorlezen, mag dat eens?

Maar dan mag je kort er dan ook bij vertellen waarom, als je dat nog weet, tenminste.

[Transcript] DS Vandaag / Bonus. Letteren: Filip Joos en Lieve Van de Velde over 'Zelf doen' van Niña Weijers

Ik vond eigenlijk het begin aan de kerk al een heel mooi stukje.
Dus het begint eigenlijk het boek met een column waarin dat ze nadenkt over haar eigen kinderjaren.
En ze ziet zichzelf als een kind dat weg liet bij haar vader.
Maar iemand anders die haar een brief stuurt,
redelijk staat er zich als een kind dat zich verstopte achter de benen van haar vader.
En dat is eigenlijk voor haar zo van, ja, ik was eigenlijk al,
want dat is een komblagelijk thema in het boek,
autonomie en op zichzelf staan en zo.
En dan zegt ze daarover, ja, we denken dat we er naar verlangen om gezien te worden.
Maar als het echt gebeurt, komt het als een shock.
Wat we eigenlijk willen, is gezien worden, zoals we onszelf zien, op goede dagen.
Het is een onuitstaanbaar idee dat anderen naar ons kijken,
zoals wij naar anderen kijken.
Medogeloos, niets en enthousiastjes, altijd omdat we dat willen zijn,
maar simpelweg omdat we gewoon kijken en niet bezig zijn
met het opvoeren van verzachtende omstandigheden.
Ik vond dat een heel mooi stukje.
Omdat je daar ook iedereen kent dat gevoel dat je het verhaal van jezelf maakt
en het verhaal dat anderen van je maken
en ook gewoon letterlijk als je een video van jezelf ziet,
dan denk je ook van, oh, my God.
Inderdaad.
Maar dat sluit heel erg aan bij een stuk waarin ze krijgt een brief
en ze laat die ongeopend.
En ze weet van, oh, dat is een brief van een collega-auteur,
want het is handgeschept, papier, dan volop,
en ze voelt van, oké, dat is iemand, ze schrijft columns.
Ze wil uiteraard gelezen worden, maar ze wil niet beoordeeld worden.
Daarom vind ik dit ook een moeilijk exercie.
Ik hoop echt, Nina, mocht je luisteren, stop nu.
Want wij zijn aan het doen waar ze eigenlijk bang voor is.
En wat ik ook heel goed snap, ik heb eigenlijk een beetje hetzelfde.
Ik schrijf doodraag mijn comments,
maar zowel positief als negatief,
komt er iets, komt er positieve reacties,
dan denk ik, oh, nu moet die volgende even goed zijn of beter.
Of, snap je, ik heb dat enorm, dat weegt op mij.
En daar heeft zij het ook over, en je schrijft voor het publiek,
want ja, het is ook haar broodwinning, het is niet anders.
Dus je wilt gezien worden, want ze schrijft je tegelijkertijd niet.
En tegelijk, denk je maar, geen commentaar.
Dat heb ik met die...

[Transcript] DS Vandaag / Bonus. Letteren: Filip Joos en Lieve Van de Velde over 'Zelf doen' van Niña Weijers

En geen interpretaties.
Dat snapte ik supergoed van haar.
En dat vond ik ook zeer mooi, want dat is angst eigenlijk.
Dat is angst voor het oog van de ander.
En voor het oog, niet alleen omdat die je niet ziet
zoals je jezelf ziet,
maar soms ook omdat die je gewoon echt fout ziet.
Want soms je zelfbeeld, ik heb niet het gevoel dat haar zelfbeeld
zoveel verschil van hoe ze echt is.
Hoe bedoel je?
Ik heb wel het gevoel dat dit iemand is
die zoveel aan introspectie doet,
dat hij zichzelf wel vrij goed kent.
Ja, maar ze twijfelt ook wel, denk ik.
Maar inderdaad was ze echt overgezien worden.
Eigenlijk is dat ook in haar romance gaat het over,
toch heel erg over de verhouding met de blik van de ander
en ook met wat verwacht wordt.
Ja, met het uitgestippelde levenspad.
Dat is heel voorzienend.
In de consequentie, dat is letterlijk.
Als ze een fotograaf vraagt om haar te volgen,
dan heb je bijna dat idee, dat vertaald wordt in...
Ja, zelfs niet in een metafoor, maar gewoon letterlijk.
Ja, kijk naar mij en zeg mij wat ik ben.
Dus ze vragen een fotograaf voor alle duidelijkheid om haar te weten.
Om haar te volgen en te documenteren.
En dan de spanning om dat te zien, hè.
Dat is een heel verleerlijk idee, maar ook een heel angstwekkend idee.
Absoluut.
Heb je de consequenties en kamers-antikamers ook gelezen?
Ik heb de consequenties gelezen.
Kamers-antikamers nog niet, maar toevallig, drie weken geleden,
een vriend van mij vond dat fantastisch.
Er hadden mij dat echt aan.
Kijk, vallen.
In welke zin vinden jullie dit een verderzetting
of misschien zelfs een verdieping van de consequentie?
In hoeverre is dit dus zelf de schrijfster die aan het woord is?
Ik vind wel, kamers-antikamers wel.
Omdat je daar ook...
Ja, dat is geen lineair gestructureerde roman, hè.
Dat is ook allemaal Vlaarde en Getachte en personages

[Transcript] DS Vandaag / Bonus. Letteren: Filip Joos en Lieve Van de Velde over 'Zelf doen' van Niña Weijers

die dan in andere leven zitten, het is heel meta.
Experimenteel.
Experimenteel en ik denk dat er heel veel van daar een draai
die in haar column zit, ook in die roman zit.
Die zoekt ook, hè?
Ja, die zoekt ook.
En het vraagt ook heel veel van een lezer, hè, kamers-antikamers,
net als dit, want het is nooit een makkelijk toegangsticket.
Want eigenlijk waarover gaat het?
Ze zegt dat ook ergens, hè, ze vragen mij waarover schrijf ik.
En dan zegt ze iets als het gaat over een vaaglevensgevoel.
Ja, dat is een hele mooie stijl, ook.
Want ze zit dan in de wagen, denk ik, met haar rijexaminaat.
Die had ook de rijexamen.
Een rij is niet, denk ik, dat ik ook af en toe terug kom.
Ik ben ook de jongen, denk ik, die dan op heel later leeft uit zijn rebel
en ze heeft gelt van daar nu dan een boek afgepust.
Ze zegt een avontuur.
Ja, dat merk je.
Dat landt dan zo in de metafoor van de zereinstructeur,
veracht van waarom schrijven we dan.
En zij denkt dan, ja, ik wou nu echt over de kalifaatmeidje
schreven voor gele hechers of zoiets.
En dan zegt ze iets over een vaaglevensgevoel.
En dan begint die rijinstructuur over kruispunten.
Je gaat het te aardlent op de kruispunten.
Je gaat te aardlent op de kruispunten.
En dan wordt dat zo plots iets groter gedachte.
Dan moet je daarvoor kan die beter zijn, hè.
Welke fragmenten heb jij aangetuid dan op mijn vragen?
Dat is misschien een klein beetje...
Het antwoord heeft op waarom schrijf ik, in haar geval.
Ik heb er veel aan gedaan.
Als het nu lijkt dat het supercebraal is, dat zou kunnen,
dan eentje gewoon helemaal op het einde waarbij je denkt,
ah ja, ze heeft een hond en zegt, ik kijk naar haar
en krijg mijn eigen verlorenheid teruggeworpen, gedachte streepje.
Van huis hier moet je geen tegenwicht verwachten.
Ze zijn je eigen loslopende stemmingen met een vachtje er omheen.
We doen... Dat is niet nietsje of zo.
Maar dat is... Dat is wel een prachtig verwoord.
Dus ik kan echt...
Maar wat ik echt goed vond, was ze heeft het over een screensavers,

[Transcript] DS Vandaag / Bonus. Letteren: Filip Joos en Lieve Van de Velde over 'Zelf doen' van Niña Weijers

zoals de allererste screensavers waarbij woorden over het schermboxen.
En je kon daar zelf een zin op in typen.
Het was in de tijd van die screensaver
dat ik er een gewoonte van maakte, overal de tekst
ik ben hier achter te laten, gedachte streepje.
In schriften op muur van publieke toiletten,
op screensavers van allerhande computers.
Mijn aanwezigheid stuitte calme over het beelscherm
en op een bepaalde manier ben ik altijd zo over mezelf blijven denken.
Als iemand die de randen nodig heeft om in beweging te blijven
en met randen bedoel ik het mysterie van alles wat ik niet weet.
Dat is wel fantastisch.
Ze is zo nieuwsgierig naar alles wat daar ontglipt.
En er is zoveel dat ons ontglipt.
Dat ze dus letterlijk alles leest wat los en vast zit.
Dat is haar brandstof, haar grondstof, om er dan iets mee te doen.
Ja, dat is ook wat ze altijd zegt.
Ze begint met mij observeren, dan daar ontlezen
en dan moet de betekenis komen, want dat zegt ze ook niet.
Zoals Anja Arnaud, dat haalt ze dan een paar keer aan,
want je leeft om te schrijven
en je schrijft om het geleefde van betekenis te voorzien.
Ze heeft die cirkel nodig, blijkbaar.
Dat is lijkt mij echt een groot talent.
We hebben geen doekjes om, maar heeft zij een moment dat ze denkt,
oh, morgen moet mijn stuk af zijn of straks moet mijn stuk...
En ik heb niks.
Ongetwijfeld, denk ik.
Ik weet het toch wel.
Meneer, je hebt zich interviewt voor morgen in de standaard der letter trouws.
Heb je ze daar tevallig eens over gezegd?
Nee, wel als ze er altijd mee bezig is.
Ze zegt ook, want ik dacht ook, net zoals jij,
je moet altijd aan het denken zijn, je moet er altijd aan knetteren.
En mijn vraag is dan, kunnen we dan ook nog wel leven
als je over het leven zit na te denken,
dan mis je toch wel een stuk van het leven,
want je staat als observer aan de kant.
En dan zegt ze daar zo iets zelfs je zo vreemd op van,
ja, eigenlijk, dat is niet ik, dat is mijn persona.
Dat is mijn vertel ik, die altijd aan staat.
En ik zelf kan nog wel in het leven springen,
maar mijn persona minder en die bekijkt van op de kant

[Transcript] DS Vandaag / Bonus. Letteren: Filip Joos en Lieve Van de Velde over 'Zelf doen' van Niña Weijers

en moet dingen verwerken en observeren,
en gaat dan beginnen met dat op te schrijven.
Oké, dus dat is de ontkoppeling.
Ze kan het wel ontkoppelen.
Ze kan het zeer hard ontkoppelen.
Maar dat altijd aanstaan, denk ik dat we dat wel alle drie herkennen.
Ja, dat heb je wel.
Als je een wekerlijk stuk moet schrijven, dan sta je gewoon altijd aan.
Je staat samen en je staat altijd een beetje aan de kant te kijken.
Wat kan ik hiermee beginnen?
Je bent altijd alert en niet attent, zoals de foutste voetbalzin ooit.
Attent gekiept.
Attent gekiept?
Ik denk altijd, oké, mijn pot blummen, of wat.
Wie heeft er attent gekiept?
Iedereen kiept attent.
Lieve, heb je dat nooit gehoord?
Nee, dat is de meest voorkomende taalfout in voetbalverslaggeving.
Nu, haar hele zoektocht, want het is ergens ook,
daar lees ik toch in de ondertoon, een soort woesteling met haar autonomie.
En die geeft ze naar het einde toe en dan...
Ze wordt op, dat is ook weer te krui gesteld.
Ze wordt moeder.
Ze stapt in een leven waarvan ze eigenlijk vanaf gedacht had van,
dat leven ga ik proberen te vermijden.
Ik vind dat ook een heel interessante woesteling.
Ik denk dat als je nu zit, dan komt dat eruit of je nu 35 of 55 bent.
Maar ook zo, wat mij heel hard bleef hangen,
was inderdaad die autonomie op het einde van die volwassenheid
en dan ook sommige getachten van het gastvrouw zijn.
Dat is iets wat je van kleinzaam aan moet meekrijgen, of je hebt dat niet meer.
Ik vind dat zo een heel symbolisch iets voor volwassen zijn.
De perfecte gastvrouw.
O ja, dat vond ik ook heel erg herkervijs.
Heel een heel grappige gedachte.
Wat ze weinig doet, vind ik, is linken aan haar ouders, hè.
Helemaal in het begin. Maar dat komt niet vaak terug, hè.
Nee, dat is waar. Dat valt mij nu wel op.
Zit erom dat als je dan zelf moeder wordt,
zou je daar denken, daar heb ik ook veel beschouwingen over,
maar dat is zo precies een kastje dat...
Nee, het is zo meer een abstract rit
van aan die broekswebben van haar vader totdat hij een boel pakt

[Transcript] DS Vandaag / Bonus. Letteren: Filip Joos en Lieve Van de Velde over 'Zelf doen' van Niña Weijers

en verhuist naar wat hij dan het jupen eiland noemt.
Maar daar tussenin zit het geen chronologische rit of zo.
De huizen doen ook wel veel, vind ik.
De omgeving is heel erg bezig. Dat is, denk ik, ook in Nederland met de woningnoot en dat is meer dan bij ons een thema.
En hoe je je verhoudt tot de plek waar je woont binnen de muren en buiten de muren, wat dat mij je doet als schrijfster, vond ik ook wel boeiend.
Dus ik begrijp dat jullie eerder of zelfs uitgesproken positief zijn over dit boek.
Als je ergens een zwakte zou moeten noemen, dan is dat wel licht dat jullie beginnen te zijn.
Maar dat is het probleem van elke bundeling.
Dat het sowieso...
Het voelt soms een beetje een kunstmatige verzameling.
Ik zou je liever lezen elke week eentje in de Groene Amsterdammer.
En dan zo een idee opbouwen.
Ik kan me wel voorstellen dat er mensen zich abonneren op de Groene Amsterdammer om elke week hiermee aan de zwakte te gaan.
Dat dat een van de redenen is.
Ik begrijp wel dat zo'n weekblad haar aan zich bint.
Dat vond ik ook... Die na het nietje.
Ja, dat is fantastisch.
Ja, dat vond ik zo stelig.
Na het nietje is dus...
Sorry, maar dat zijn de vrouwen die het weekblad mogen vullen.
Op een literaire debatavond wordt ze daarop aangesproken.
Wordt ze echt geconfronteerd met...
Oké, jij bent van na het nietje, Zola, van jezelf ontplooiing.
Dat betekent de vrouwelijke columns van na het nietje.
En er zijn van dat soort columns die voor mij verbuiten het nietje mogen vallen, want dat vond ik ook sterk.
En niet die van haar bedoel.
Als ze over het ik begint van, gebruik ik ik in een column.
En dat is zo... Daar wordte ik zelf zo vaak mee.
Omdat... Ja, ik heb daar discussies over gehad.
Mijn vrienden en mijn mensen uit het vak, ik vind ik heel snel aanmatigend.
En als ik dat gebruik, dan denk ik, zie mij hier nu.
Zij heeft dat ook.
Mag mijn eerste zin in een column ik zijn.
Maar als je dat niet doet,

[Transcript] DS Vandaag / Bonus. Letteren: Filip Joos en Lieve Van de Velde over 'Zelf doen' van Niña Weijers

dan zijn er die vrienden met... En ik ben daarover begint nadenken.
Ja, dan ponder je eigenlijk heel snel iets als een algemene waarheid,
wat eigenlijk veel aanmatigender is.
En daar wordt ze ook wel mee.
En dat klopt, dat is echt moeilijk.
Want die jui is dan zo een algemene, zo van...
Ja, dat is dan de mun, hè.
Dat vinden we allemaal.
Dat is een mun, maar minder lelijk.
Dat mag nog.
En dat klopt wel, en dat is moeilijk evenwicht.
Omdat die ik dan, bij die ik, stel je ook weer veel meer bloot
aan reacties die ze eigenlijk liever niet heeft.
Dus dat vond ik heel sterk ook.
Maar dus na, en voor het nietje, is het wereldnieuw...
Zo'n grote, de serieuze vrouw.
En de mamazaken en de oorlog in de...
De gele hesjes.
Ja, en dat is nietje.
Nu, over de ik, daar zijn de hele...
Ja, zij zijn vol geschreven.
Maar jullie zijn er altijd bij o.colomschrijvers.
Als je dit leest, inspireert dat jullie?
Of in welke zin voet dat jullie ook als schrijver het observeren stimuleert.
Van ja, het geeft ergens een bevestiging,
maar ja, daar haal je toch wel veel uit.
Met gewoon te kijken en te luisteren
en de menselijkheid en de absurditeit van de menselijkheid.
Zo'n beetje te registreren, dat vind ik heel inspirerend.
Lieve, ik had gopte nog iets langer gingen praten,
want ik ben op zoek naar het perfecte antwoord daarop.
Ik heb het gevonden.
Maar het gaat over, ze moeten het soort eerst salut brengen aan mensen van Keulen.
Wat ook wel grappig is, want dan zegt ze...
Ja, zij, mensen, en ik, mijn ouders hebben mijn meisje genoemd.
Mijn meisje.
Dat vond ik wel fijn.
Maar het gaat over de personages in die boek van mensen van Keulen.
Zo zou ik het willen doen, denk ik, als ik haar lees.
Zo aandachtig en secuur, zo onheils spelend, grappig, vilijn en alle dag.
Zo onvergelijkbaar.
En dan tussen haakjes.
En dat was het antwoord op de vraag, heb je iets uitgeleerd?

[Transcript] DS Vandaag / Bonus. Letteren: Filip Joos en Lieve Van de Velde over 'Zelf doen' van Niña Weijers

Of wat je zelf zou willen toepassen?
Lees haar als je wil leren schrijven,
maar denk niet dat zoiets te imiteren is.
We hebben het hierover de zil, niet over een techniek.
En dat is zo waar.
Ik kan soms echt jaloers zijn op een stuk dat ik lees.
En dat hoeft niet met vakgebieden te zijn, gewoon.
Maar dan denk je, nee, denk nu echt niet van, ik ga het ook eens zo doen.
Want dat is net het fijne aan schrijven.
Je bent uniek sowieso en je zal niet veranderen.
Je schrijft niet wezenlijk anders zij schrijven.
Je gaat haar nog altijd uithalen binnen twintig jaar.
Want dat is net je diepste zelf.
Oké. Dus als je zegt, hoe gaan er haar over twintig jaar uithalen?
Waar zit hem dan precies in haar blik, als ik het goed bekop?
Ja, voor mij wel.
In die vertaling van die blik.
In de blik en de vertaling van die blik naar iets groter.
En in het durven moeilijke dingen aanpakken, vind ik.
Beetje contraire zijn zo.
Ze gaan naar haar yogaschool, in de eerste strovenluid,
in een gedicht dat op de muur is geschilderd op de yogaschool.
Short, tall, heavy or light, rich, poor, black or white,
young, old, bend your blue, we're all different, but equal too.
En ze techelt dat, maar zo gigantisch en op een goede manier, vind ik.
Ik weet het inmiddels niet meer zo met al die in onschuld gedrengte goede bedoelingen.
Uitschattingen en racisme zijn makkelijk te herkennen
als ze zich voordoen in de vorm van witte kappen en hittele groeten.
Eengewikkelder wordt het wanneer wezenlijke voorstellingen en gesprekken worden
vermalen in een vrolijke eenheidswurst van corporate branding.
En dat klopt zo.
Dat is bijvoorbeeld in het voetbal ook zo erg aan de gang.
Dat witte ziltje willen hebben terwijl ze allemaal hun moeder zouden verkopen
om te winnen.
Maar dat is heel moeilijk om het door te prikken, want je bent heel snel,
maar het is niet goed misschien wat we doen.
Ik denk, ja, maar het is een laagje verniss, man.
En dat toestijds, ze krap dan het laagje verniss van de maatschappij,
maar ook van zichzelf.
Ja, ook van zichzelf, maar ze sparen zich niet.
En ik vind het ook wel heel fijn dat zij net naar die dingen gaat,
zoals de yogaschool of zo'n eiland,
waar dan mensen dan in alle eenwout aan zichzelf komen werken.

[Transcript] DS Vandaag / Bonus. Letteren: Filip Joos en Lieve Van de Velde over 'Zelf doen' van Niña Weijers

Voor 400 euro per se.

Omdat dat zijn zo de nieuwe kerkje geworden,
dat is zo veel hypocrisie en die corporate branding,
die dan eigenlijk, die dan eigenlijk een soort van inspeelt op die nood aan,
aan de aanziengeving en proberheid en witte ziltjes inderdaad.

Dat is de voer voor drie andere podcasts.

Maar het is zelf veel fijn dat ze...

Kijk, dat is allemaal dankzij.

Ze zou iets wel eens een koesterboek noemen.

Ze moet dat gewoon laten liggen als je bent en aan het doen.

En op de wc, met een pender naast.

En we gaan haar toch de boon niet geven.

Nee.

We gaan er niet van. Dat is mijn naast de vraag.

Dat moet ik elk en jullie afzonderlijk vragen.

Zo, dit boek van jullie mogen winnen.

Van mij wel.

Ik heb de andere helaas ook niet gelezen.

Maar dit zou mogen winnen op basis van...

Het vindt voor mij van Tom Lennon.

Oké, en waarom?

Omdat het korter bij mij blik ligt.

En dat is misschien een geniaal criteria,
want dat is een beetje narcistisch, misschien ook.

Maar het is...

Ja, ik vind het op een andere manier slimmer en breder.

En meer bij de essentie van het leven.

Aanleunen.

Ik ben er niet mee eens.

Maar ik bedoel niet dat ik niet eens ben met de argumenten,
want daar volg ik en snap ik.

Maar ik sta mateloos in bewondering voor een geweldige plot
met geweldige personages op de manier...

Bijvoorbeeld het boek van Tom Lennon,
is dat voor mij toch hoger dan dit terwijl ik het geweld goed vond.

In zijn genre, en alleen zijn genre, dat klinkt zo, dat is heel fout.

Ik wil...

Een terecht genomineerden, hè?

Ja, maar ik blijf...

En dat zal dan eigen bescheidenheid zijn, ja, wel.

Ik blijf een column, ja, toch een minder genre vinden.

Een column over het zijn mini-esse, hè?

Ja, maar zelfs een mini-esse geeft mij dan maar dat mateloze

[Transcript] DS Vandaag / Bonus. Letteren: Filip Joos en Lieve Van de Velde over 'Zelf doen' van Niña Weijers

van een plot en een emi-coop, man.
Want als ik tussen Tom Lennon en een emi-coop man zou moeten kiezen,
zou ik echt...
Een emi-coop man is ook genomineerd in de boon, ja.
Een emi-coop man met tekenen van het universum.
Die hier trouwens ook heel even passeren.
Ik vind dit eigenlijk in een neven categorie,
wint ze, denk ik, met een straatlengte voorsprong.
Maar ik kan mij niet over de neven categorie heen zetten.
Maar dan heb je een probleem met de fictie en onfictie
in één categorie zitten, hè?
Ja.
Waarop zich heel moeilijk te vergelijken valt.
Want als je zegt, ik heb blotnodige personages...
Nee, nodig is niet, maar ik sta daar meer voor in bewondering,
in bejaatte bewondering.
Oké.
Maar nogmaals, ik ben superblij dat ik het gelezen heb.
En de andere twee heb ik niet gelezen.
Dus ja, daar kan ik niet zo ver zeggen.
Ja, maar intrinsiek heeft het wel waardig genoeg om...
Absoluut, absoluut.
Maar dus we hebben een absolute winnaar en een derde plek als ik...
Maar ik ga wel eerst een emi-coop man.
Ja, volgens mij.
Maar we zullen moeten wachten tot 30 maart.
En dan weten we het.
Lieve en vlieg, mag ik jullie danken
voor jullie geweldig prikkelende geestige verslag.
Zeer graag gedaan.
Graag gedaan.
En zo zit deze tweede boonspecial van Letter Europe.
Vergeet niet dat u zelf mee kunt stemmen op uw favoriete boek.
Dat kan tot en met 26 maart via standaard.be
Schuine Streep De Boon.
U kunt er zo waar een weekendje gend voor twee meewinnen.
Wilt u trouwens zelf de uitreiking van de boon
van op de eerste rij meemaken?
Stuur dan een mailtje naar actiesatstandaard.be.
De eerste 15 luisteraars krijgen een duo-ticket
voor die 30e maart in 404 in Gent.
Dank voor het luisteren en graag tot de volgende letteren.
Dan komen Marianne Uistuit en Jan-Frederik Abeloos

[Transcript] DS Vandaag / Bonus. Letteren: Filip Joos en Lieve Van de Velde over 'Zelf doen' van Niña Weijers

ons vertellen over de draaischijf van Tom Lanois.